FOUNDATION FOR APPLIED LINGUISTICS

เอกสารประกอบการเรียน

หลักสูตรการจัดการเรียนการสอนแนวทางทวิ/พหุภาษา โดยใช้ภาษาแม่เป็นฐาน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยที่ 3

หลักสูตรการจัดการเรียนการสอนแนวทางทวิ/พหุภาษาฯ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
(CMRU MOOC) มูลนิธิภาษาศาสตร์ประยุกต์

สื่อที่ใช้ในการสอนภาษาไทยและวิธีการสอน

สื่อที่ใช้ในระดับประถมศึกษา

- เพลง
- หนังสือรูปภาพ
- หนังสือเล่มใหญ่
- หนังสือเล่มเล็ก
- แบบเรียน อ่าน-เขียน ภาษาไทย (แบบเรียนเชื่อมโยง)

วามหมายและวัตถุประสงค์ของเพลง

ดนตรีและเพลงเป็นสื่อการเรียนรู้ที่สำคัญมากโดยเฉพาะสำหรับเด็กๆ ดนตรีเป็นพลังที่จะช่วยให้สมองรู้สึกผ่อนคลายลดความเครียด เกิดความคิดสร้างสรรค์ ช่วยพัฒนาสมองให้มีสมาธิ รักษาฟื้นฟูร่างกายและจิตใจให้สมดุล เนื้อเพลงต้องสั้น เข้าใจง่ายและมีทำนองที่เด็กคุ้นเคย ครูต้องให้เด็กเรียนรู้ความหมายของเพลง เข้าใจ ร้องได้และสนุกสนาน โดยอาจให้เด็กแสดงท่าทางประกอบเพลง ซึ่งอาจนำมาจากท่าทางของเพลงในท้องถิ่น หรือเด็กคิดขึ้นมาใหม่เอง

วัตถุประสงค์

- เรียนรู้ภาษาได้เร็วขึ้น ช่วยให้จำง่ายผ่านจังหวะ ทำนองและดนตรี
- ทำให้เพลิดเพลินและมีความสุข
- ส่งเสริมความคิดและจินตนาการ
- ใช้เรียกความสนใจ เป็นการเตรียมตัวเข้าสู่การเรียนรู้

วิธีการสอนและตัวอย่างการสอนเพลง

วิธีการจัดกิจกรรม

1. แนะนำเพลงใหม่ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรม ซึ่งสัมพันธ์กับหัวข้อที่จะเรียน หรือหน่วยการเรียนรู้ประจำสัปดาห์ กล่าวอีกอย่างหนึ่งคือให้เชื่อมโยงเพลงใหม่เข้ากับสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยในชีวิตประจำวัน *(ควรระวังอย่าให้เพลงยากเกินไปสำหรับนักเรียน ทั้งวิธีการร้อง หรือคำศัพท์)*
2. ครูร้องเพลงให้นักเรียนฟัง *(หรือเชิญคนจากชุมชนมาเป็นผู้ร้อง)*
3. หากมีเรื่องราวอะไรเป็นพิเศษที่เกี่ยวข้องกับเพลงเล่าให้นักเรียนฟังและเปิดโอกาสให้นักเรียนตั้งคำถามหรือแสดงความคิดเห็น
4. แนะนำนักเรียนให้รู้จักคำศัพท์ใหม่ที่นักเรียนไม่รู้มาก่อนแต่เป็นคำสำคัญในเพลง
5. สอนนักเรียนร้องเพลงทีละประโยคหรือทีละวรรคแล้วแต่ว่านักเรียนจะถนัดแบบไหนที่สุด
6. ให้นักเรียนร้องเป็นรายบุคคลหากนักเรียนพร้อมอยาก หรือต้องการ
7. ทุกคนร้องเพลงร่วมกัน

ความหมายและวัตถุประสงค์ของสื่อหนังสือรูปภาพ

เป็นสื่อที่ช่วยพัฒนาทักษะการฟังและพูดประโยคที่ตรงกับภาพหรืออธิบายรูปภาพได้พัฒนาและฝึกทักษะการคิดและลำดับเหตุการณ์เรียบเรียงเรื่องราวอย่างต่อเนื่องได้ทำให้นักเรียนได้สะสมคำศัพท์เพิ่มขึ้นสำหรับการอ่าน-เขียนต่อไปนอกจากนี้ครูยังเป็นต้นแบบหรือตัวอย่างการพูดที่ชัดเจน ถูกต้อง มีจังหวะ อ่านคล่อง ไม่ตะกุกตะกัก หนังสือรูปภาพเป็นสื่อที่กระตุ้นให้เด็กมีส่วนร่วม เพราะเป็นภาพวาดต่อเนื่องที่เป็นเรื่อง

วิธีการจัดกิจกรรม

- ได้พัฒนาทักษะการฟังประโยคที่ถูกต้องจากต้นแบบที่ดี
- พัฒนาทักษะการพูดเป็นประโยค เพื่ออธิบายรูปภาพได้
- ได้สะสมคำศัพท์เพิ่มขึ้นสำหรับการอ่าน-เขียนต่อไป
- ได้ฝึกใช้คำศัพท์ในบริบทที่หลากหลายโดยไม่รู้สึกถูกกดดัน
- ฝึกทักษะการลำดับเหตุการณ์ เรียบเรียงเรื่องราวอย่างต่อเนื่องได้
- ฝึกพัฒนาทักษะการพูดเรียบเรียงต่อเนื่องเป็นเรื่องในภาษาที่สองได้
- พัฒนาความมั่นใจในการพูดประโยคภาษาไทยด้วยความเข้าใจ กล้าแสดงออก

วิธีการสอนและตัวอย่างการสอน หนังสือรูปภาพ

วิธีการจัดกิจกรรม

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม

1. ครูเตรียมหนังสือรูปภาพพร้อมทั้งเอาภาพให้นักเรียนดู
2. ครูแจกภาพให้นักเรียนได้ดูกันทุกคนเพื่อให้นักเรียนได้สัมผัสและได้ดูรูปภาพทั่วกันและให้นักเรียนพูดถึงสิ่งของและเรื่องราวเกี่ยวกับภาพนั้น เมื่อดูเสร็จแล้วนำภาพมาคืนครู
3. ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับรูปภาพว่ามีอะไรบ้างแต่ละภาพจนจบทุกภาพ โดยใช้คำถามปลายปิด เช่น ใครทำอะไร ที่ไหน เป็นต้น แล้วให้นักเรียนพูดพร้อมกันทำไปทีละภาพจนครบ (ขั้นที่ 1-3 เป็นขั้นประเมินความรู้เดิมภาษาไทยของเด็ก)

ขั้นที่ 2 ขั้นเรียนรู้สิ่งใหม่

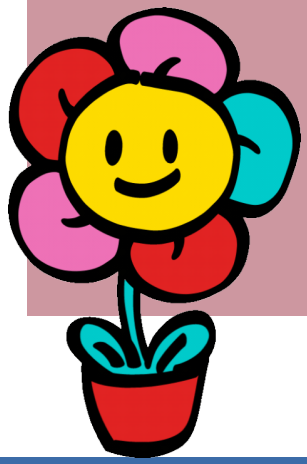
รอบแรก : ครูพูดประโยคประจำภาพให้นักเรียนฟัง 3 ครั้ง ต้องเป็นประโยคเดียวกัน ไม่ควรเปลี่ยนคำศัพท์เพราะจะทำให้เด็กสับสน

รอบสอง : ครูพูดประโยคประจำภาพ ครูถามคำถามปลายปิด เพื่อช่วยให้เด็กค่อยๆ พูด จากคำมาเป็นประโยคได้โดยเรียงลำดับดังนี้

ตัวอย่าง : ครูพูดประโยคประจำภาพ : แม่กำลังตำข้าว

คำถาม : แม่กำลังตำข้าว ใช่หรือไม่ - ใช่แม่กำลังตักน้ำ ใช่หรือไม่ - ใช่ (นักเรียนต้องรู้แล้วว่า ตักน้ำ หมายถึงอะไร จึงจะนำมาถามได้)พ่อกำลังตำข้าว ใช่หรือไม่ - ไม่ใช่
แม่กำลังตำข้าว ใช่หรือไม่ - ใช่
ใครกำลังตำข้าว - แม่
แม่กำลังทำอะไร - ตำข้าว

รอบสาม : นักเรียนพูดประโยคประจำภาพพร้อมครู 1 รอบ และให้นักเรียนพูดเอง 1-3 รอบ ถ้านักเรียนจำได้แล้ว ให้ครูช่วยด้วยการชี้รูปหรือให้สัญญาลักษณ์บางอย่างเพื่อช่วยให้นักเรียนคิดและจำสิ่งที่จะพูดได้

ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินและตรวจสอบ

1. ให้ตัวแทนนักเรียนออกมาถือภาพและยืนหน้าห้องและให้พูดประโยคประจำภาพของตนเองให้เพื่อนทั้งห้องฟัง
2. ให้นักเรียนพูดคุยปรึกษากันว่าถ้าต้องยืนเรียงภาพให้เป็นเรื่องเดียวกัน ภาพไหนควรอยู่ก่อนและหลัง
3. ให้นักเรียนยืนเรียงตามลำดับภาพเป็นเรื่องเดียวกันและให้พูดประโยคของตนเอง เพื่อให้เรื่องราวต่อเนื่องเป็นเรื่องเดียวกัน
4. ผลัดเปลี่ยนให้นักเรียนอีก 1-2 กลุ่ม ออกมาเรียงลำดับเรื่องเล่า
5. ถามนักเรียนทั้งชั้นว่ามีใครเห็นว่าควรจะเรียงต่างออกไปก็ให้ออกมาทำ แล้วต้องบอกว่าเพราะอะไร

กิจกรรมหลังการอ่านหนังสือรูปภาพ

- ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ โดยแบ่งกลุ่ม *2* กลุ่ม กลุ่มหนึ่งพูดประโยคตามภาพ อีกกลุ่มหนึ่งแสดงท่าทางตามเรื่อง
- กิจกรรมจับคู่ภาพกับประโยค
- นักเรียนวาดภาพแล้วเขียนเรื่องตามจินตนาการ
- นักเรียนนำเสนอหน้าห้องเกี่ยวกับเรื่องที่ตนเองได้เขียนและวาดภาพ

ความหมายและวัตถุประสงค์ของสื่อหนังสือเล่มใหญ่

สร้างบรรยากาศการอ่านหนังสือที่ผ่อนคลาย สนุก ไม่น่าเบื่อและไม่น่ากลัว ทำให้เด็กที่ เริ่มอ่านในภาษาใหม่อยากอ่านได้มากขึ้น และทำให้รักที่จะอ่านหนังสือ เด็กต้องได้เริ่ม อ่านสิ่งที่ไม่ยากเกินไปและค่อยๆ พัฒนาความสามารถในการอ่านมากขึ้น ในช่วงเริ่มแรก นี้สำคัญมากเพราะเมื่อเด็กรู้ว่าอ่านได้และสนุก ทำให้เด็กได้ลิ้มรสความสำเร็จและทำให้เด็กๆมั่นใจและอยากทำต่อมากขึ้น ทำให้เด็กรักการอ่านได้สำเร็จ

วัตถุประสงค์

- เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ทางสังคมร่วมกันในบรรยากาศที่ผ่อนคลายทำให้ผู้เรียนมีความสุข สนุกและอยากอ่าน และทำให้ผู้ที่จะเริ่มอ่านไม่รู้สึกกดดัน
- ครูเป็นต้นแบบของการอ่านอย่างเป็นธรรมชาติ การอ่านออกเสียงที่ชัดถูกต้อง ลื่นไหลและไม่สะดุดตะกุกตะกัก
- สามารถนำมาอ่านแล้วอ่านอีก อ่านได้หลายครั้งและนักเรียนสามารถพัฒนาการคิดอย่างสร้างสรรค์และต่อยอดต่อไปอีกได้

ความหมายและวัตถุประสงค์ของสื่อหนังสือเล่มใหญ่

สร้างบรรยากาศการอ่านหนังสือที่ผ่อนคลาย สนุก ไม่น่าเบื่อและไม่น่ากลัว ทำให้เด็กที่ เริ่มอ่านในภาษาใหม่อยากอ่านได้มากขึ้น และทำให้รักที่จะอ่านหนังสือ เด็กต้องได้เริ่ม อ่านสิ่งที่ไม่ยากเกินไปและค่อยๆ พัฒนาความสามารถในการอ่านมากขึ้น ในช่วงเริ่มแรก นี้สำคัญมากเพราะเมื่อเด็กรู้ว่าอ่านได้และสนุก ทำให้เด็กได้ลิ้มรสความสำเร็จและทำให้เด็กๆมั่นใจและอยากทำต่อมากขึ้น ทำให้เด็กรักการอ่านได้สำเร็จ

วัตถุประสงค์

- เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ทางสังคมร่วมกันในบรรยากาศที่ผ่อนคลายทำให้ผู้เรียนมีความสุข สนุกและอยากอ่าน และทำให้ผู้ที่จะเริ่มอ่านไม่รู้สึกกดดัน
- ครูเป็นต้นแบบของการอ่านอย่างเป็นธรรมชาติ การอ่านออกเสียงที่ชัดถูกต้อง ลื่นไหลและไม่สะดุดตะกุกตะกัก
- สามารถนำมาอ่านแล้วอ่านอีก อ่านได้หลายครั้งและนักเรียนสามารถพัฒนาการคิดอย่างสร้างสรรค์และต่อยอดต่อไปอีกได้

วิธีการสอนและตัวอย่างการสอนหนังสือเล่มใหญ่

วิธีการจัดกิจกรรม

การเตรียมการ (ก่อนที่จะสอนในชั้นเรียน)

- เตรียมหนังสือที่จะอ่าน
- จัดเก้าอี้เป็นครึ่งวงกลมหรือนั่งเป็นครึ่งวงกลมที่พื้นโดยครูนั่งบนเก้าอี้เตีย
- เลือก *3-4* คำ เตรียมไว้สำหรับกิจกรรมการจับคู่คำ ให้เขียนแต่ละคำลงบนกระดาษให้ขนาดตัวอักษรเท่ากับในหนังสือ
- เลือก *2-3* ประโยคเพื่อใช้สำหรับกิจกรรมซ่อนคำ
- เตรียมไม้ที่ใช้สอนเพื่อใช้ไม้ชี้ข้างใต้คำในขณะที่อ่านตามแผนการอ่าน ห้ามมิให้ชี้ใต้คำแบบคำต่อคำ แต่ให้ชี้ต่อเนื่องตลอดทั้งประโยคที่อ่าน

ขั้นตอนและวิธีการสอน

1. แนะนำเรื่องที่จะอ่านด้วยกัน

- พูดถึงหัวข้อประจำสัปดาห์และแนะนำชื่อเรื่องที่จะอ่าน นำนักเรียนเข้าส์เรียนโดยถามคำถามนักเรียนเกี่ยวกับผู้คนและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันของ นักเรียนที่เกี่ยวโยงกับเรื่อง ตัวอย่างเช่น นักเรียนเคย...ไหม? หรือนักเรียนเคย เห็นไหม? ถามคำถามที่จะกระตุ้นให้นักเรียนคิดเกี่ยวกับชื่อเรื่อง
- แล้วพูดว่า “เอาล่ะ เรามาอ่านเรื่องนี้ด้วยกันนะ” แล้วเตรียมไม้ที่ใช้สอนให้ พร้อม ให้ไล่ตามข้างใต้ประโยคขณะที่อ่าน (ถ้าเป็นหนังสือเล่มเล็ก เมื่อครู อ่านให้นักเรียนชี้ตามในหนังสือของตัวเองและครูต้องเดินดูนักเรียนแต่ละคนว่าชีถูกตามที่ครูอ่านหรือไม่)

2. อ่านเรื่องด้วยกันโดยใช้แผนการอ่าน

- อ่านชื่อเรื่อง ถามนักเรียนหลายๆ คน เกี่ยวกับประสบการณ์ที่นักเรียนมีในหัวข้อนี้
- เปิดหน้าแรกของหนังสือเรื่องนั้น แล้วชี้ไปที่ส่วนสำคัญของรูปในภาพและอ่านข้อความในหน้าถัดไป เลื่อนไม้ที่ใช้สอนอย่างต่อเนื่องไม่ให้ขาดหรือกระตกเป็น ช่วงๆตามคำ (ถ้าเป็นหนังสือเล่มเล็ก เมื่อครูอ่านให้นักเรียนชี้ตามในหนังสือ ของตัวเองและครูต้องดูนักเรียนแต่ละคนว่าถูกตามที่ครูอ่านหรือไม่)
- ทำเช่นนี้ไปแต่ละหน้า แล้วให้หยุดเพื่อถามนักเรียน 2-3 ครั้ง โดยให้นักเรียน คาดเดาว่า "คิดว่าจะเกิดอะไรต่อไป"
- เมื่ออ่านเรื่องจบแล้ว ให้ถามคำถามนักเรียนดังตัวอย่างต่อไปนี้ เช่น มีอะไร เกิดขึ้นในเรื่อง ทำไมนักเรียนถึงได้คิดว่ามันเกิดขึ้นได้ นักเรียนชอบตอนไหน ของเรื่องมากที่สุด ทำไมถึงชอบ
- แล้วจึงอ่านเรื่องใหม่โดยใช้ขั้นตอนที่ 2-5 ของแผนการอ่าน เลื่อนไม้ที่ใช้สอน ข้างใต้คำอย่างต่อเนื่องไม่ให้สะดุดเป็นคำๆ ขณะที่อ่าน (ถ้าเป็นหนังสือเล่ม เล็ก เมื่อครอ่านให้นักเรียนชี้ตามในหนังสือของตัวเองและครต้องดนักเรียนแต่ละคนว่าถูกตามที่ครอ่านหรือไม่)
- ถามคำถามนักเรียนเกี่ยวกับตัวละครและเนื้อเรื่อง
- ทำกิจกรรมจับคู่คำ และซ่อนคำ
- ให้นักเรียนทำบทบาทสมมติ
- หมายเหตุ : ครูใช้ไม้ชี้ใต้บรรทัด โดยที่ไม่ต้องยกไม้ แต่ให้ลากไปตามที่อ่าน

กิจกรรมหลังอ่านหนังสือเล่มใหญ่

1. ตั้งคำถามทั้งปลายปิดและปลายเปิด เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านไปแล้ว
2. ให้นักเรียนเล่ากลับเรื่องที่ได้อ่านด้วยกัน 3. ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติ (ให้นักเรียน 1 คนออกมาเล่า แล้วให้อาสาสมัครมาเป็นตัวละครแสดงตามเรื่อง)
4. ให้นักเรียนเปลี่ยนตอนจบของเรื่องหรือต่อเรื่องออกไปให้จบ
5. ให้นักเรียนเปลี่ยนตัวละครบางตัวในเรื่อง
6. กิจกรรมซ่อนคำ :

- ครูเปิดหนังสือในหน้าที่มีคำที่ครูเตรียมไว้
- ครูอ่านประโยคที่มีคำนั้นกับนักเรียนอีกครั้งหนึ่งแล้ว
- ถือกระดาษแผ่นเล็กปิดคำสำคัญในประโยคนั้น

1. อ่านประโยคนั้นอีก โดยให้อ่านรวมคำที่ถูกปิดไว้ด้วย แล้วถามนักเรียนว่า คำ ไหนในประโยคที่ครูปิดเอาไว้ เมื่อนักเรียนตอบแล้วจึงเปิดคำที่ซ่อน แล้วให้นัก เรียนบอกว่าคำที่ซ่อนนั้นคือคำอะไร

- ถ้านักเรียนบอกคำผิด ให้ชี้ไปที่คำที่นักเรียนอ่านและแสดงให้เห็นว่าคำนี้ไม่ใช่ คำที่ครูปิดไว้ อ่านประโยคนั้นใหม่อีกครั้ง ใช้ไม้สอนอ่านชี้ไปที่คำที่นักเรียนกำลังอ่าน ให้นักเรียนลองพูดคำที่ครูปิดไว้ใหม่

ถ้าเป็นหนังสือเล่มเล็กให้ครูเขียนประโยคบนกระดานที่มีคำที่ต้องการจะซ่อนแล้วให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน (กับครู)

1. แล้วครก็ปิดคำที่ต้องการจะซ่อนแล้วให้นักเรียนอ่านใหม่แล้วถามว่า คำไหนหายไป เมื่อนักเรียนตอบแล้วจึงเปิดคำที่ซ่อน

- ถ้านักเรียนตอบถูก เปิดคำที่ปิดไว้และกล่าวชมเชยนักเรียน และอ่านประโยคนั้นอีก
- ทำแบบนี้กับประโยคอื่นๆ อีก 2 ประโยคที่ใช้ในกิจกรรมซ่อนคำ

กิจกรรมหลังอ่านหนังสือเล่มใหญ่

7. กิจกรรมการจับคู่คำ :
   - ครูต้องเตรียมบัตรคำ 3-5 คำ ที่ต้องการให้นักเรียนจำได้
   - แล้วแจกให้อาสาสมัครถือไว้หนึ่งบัตรต่อหนึ่งคน ถ้าใช้หนังสือเล่มเล็กให้เขียนคำเหล่านั้นทีละคำบนกระดานแทนที่จะใช้บัตรคำ
   - ครูเปิดหนังสือในหน้าที่มีประโยคหรือข้อความในหนังสือที่มีคำตรงกับบัตรคำที่เตรียมไว้ให้อาสาสมัคร
   - ให้อ่านข้อความนั้นพร้อมกันแล้วให้อาสาสมัครเอาบัตรคำของตัวเองมาจับคู่กับคำในหนังสือและให้อาสาสมัครอ่านคำนั้น ถ้าใช้หนังสือเล่มเล็กให้นักเรียนชี้ไปที่คำนั้นที่มีในหนังสือ
   - ทำเช่นนี้กับอาสาสมัคร 3-4 ชุด โดยเปิดหนังสือไปหน้าอื่นๆที่มีคำตรงกับบัตร คำที่ได้เตรียมไว้ ให้ครูช่วยนักเรียนถ้านักเรียนหาไม่เจอ และชมนักเรียนเมื่อนักเรียนหาพบ ทำแบบนี้กับบัตรคำทุกบัตรที่เตรียมไว้

8. แต่งประโยค : ให้ครูเขียนประโยคแล้วตัดเป็นคำ แล้วแจกบัตรคำให้นักเรียนเพื่อที่จะแต่งประโยค แล้วให้นักเรียนเรียงคำให้เป็นประโยคให้ถูกต้อง

9. วาดรูปและเขียนเรื่องเองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ความหมายและวัตถุประสงค์ของสื่อหนังสือเล่มเล็ก

สร้างบรรยากาศการอ่านหนังสือที่ผ่อนคลาย สนุก ไม่น่าเบื่อและไม่น่ากลัว ทำให้เด็กที่ เริ่มอ่านในภาษาใหม่อยากอ่านได้มากขึ้น และทำให้รักที่จะอ่านหนังสือ เด็กต้องได้เริ่ม อ่านสิ่งที่ไม่ยากเกินไปและค่อยๆ พัฒนาความสามารถในการอ่านมากขึ้น ในช่วงเริ่มแรก นี้สำคัญมากเพราะเมื่อเด็กรู้ว่าอ่านได้และสนุก ทำให้เด็กได้ลิ้มรสความสำเร็จ และทำให้ เด็กๆ มั่นใจและอยากทำต่อมากขึ้น ทำให้เด็กรักการอ่านได้สำเร็จ

วัตถุประสงค์

- เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ทางสังคมร่วมกันในบรรยากาศที่ผ่อนคลายทำให้ผู้เรียนมีความสุข สนุกและอยากอ่าน และทำให้ผู้ที่จะเริ่มอ่านไม่รู้สึกกดดัน
- ครูเป็นต้นแบบของการอ่านอย่างเป็นธรรมชาติ การอ่านออกเสียงที่ชัดถูกต้อง ลื่นไหลและไม่สะดุดตะกุกตะกัก
- สามารถนำมาอ่านแล้วอ่านอีก อ่านได้หลายครั้งและนักเรียนสามารถพัฒนาการคิดอย่างสร้างสรรค์และต่อยอดต่อไปอีกได้

วิธีการสอนและตัวอย่างการสอนหนังสือเล่มเล็ก

หนังสือเล่มเล็ก

- เตรียมหนังสือเล่มเล็กเรื่องที่ต้องการจะอ่าน และหนังสือเล่มเล็กต้องมีจำนวนให้พอกับนักเรียนอย่างน้อย 2 คน/เล่ม
- ให้นักเรียนนั่งบนเก้าอี้ของตัวเอง (ไม่จำเป็นต้องจัดเป็นวงกลม)
- เลือก 3-4 คำ จากหนังสือสำหรับกิจกรรมการจับคู่คำและเขียนคำนั้นลงบนกระดาน
- เลือก 2-3 ประโยคจากหนังสือสำหรับกิจกรรมซ่อนคำและเขียนคำนั้นลงบนกระดาน

ขั้นตอนและวิธีการสอน

1. แนะนำเรื่องที่จะอ่านด้วยกัน

- พูดถึงหัวข้อประจำสัปดาห์และแนะนำชื่อเรื่องที่จะอ่าน นำนักเรียนเข้าส์เรียนโดยถามคำถามนักเรียนเกี่ยวกับผู้คนและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันของนักเรียนที่เกี่ยวโยงกับเรื่อง ตัวอย่างเช่น นักเรียนเคย...ไหม? หรือนักเรียนเคย เห็นไหม? ถามคำถามที่จะกระตุ้นให้นักเรียนคิดเกี่ยวกับชื่อเรื่อง
- แล้วพูดว่า “เอาล่ะ เรามาอ่านเรื่องนี้ด้วยกันนะ” แล้วเตรียมไม้ที่ใช้สอนให้พร้อม ให้ไล่ตามข้างใต้ประโยคขณะที่อ่าน (ถ้าเป็นหนังสือเล่มเล็ก เมื่อครูอ่านให้นักเรียนชี้ตามในหนังสือของตัวเองและครูต้องเดินดูนักเรียนแต่ละคนว่าชีถูกตามที่ครูอ่านหรือไม่)

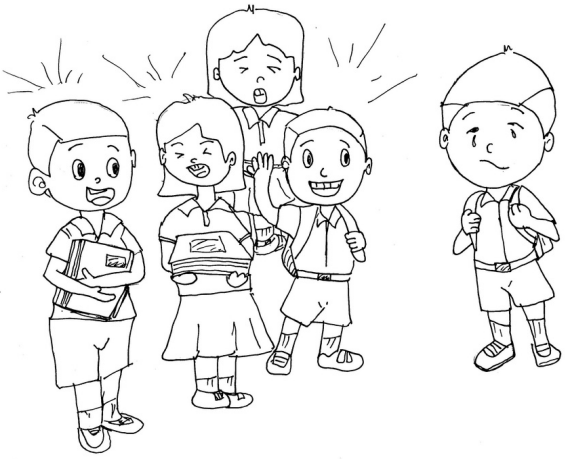
2. อ่านเรื่องด้วยกันโดยใช้แผนการอ่าน

- อ่านชื่อเรื่อง ถามนักเรียนหลายๆ คน เกี่ยวกับประสบการณ์ที่นักเรียนมีในหัวข้อนี้
- เปิดหน้าแรกของหนังสือเรื่องนั้น แล้วชี้ไปที่ส่วนสำคัญของรูปในภาพและอ่านข้อความในหน้าถัดไป เลื่อนไม้ที่ใช้สอนอย่างต่อเนื่องไม่ให้ขาดหรือกระตกเป็น ช่วงๆตามคำ (ถ้าเป็นหนังสือเล่มเล็ก เมื่อครูอ่านให้นักเรียนชี้ตามในหนังสือ ของตัวเองและครูต้องดูนักเรียนแต่ละคนว่าถูกตามที่ครูอ่านหรือไม่)
- ทำเช่นนี้ไปแต่ละหน้า แล้วให้หยุดเพื่อถามนักเรียน 2-3 ครั้ง โดยให้นักเรียน คาดเดาว่า "คิดว่าจะเกิดอะไรต่อไป"
- เมื่ออ่านเรื่องจบแล้ว ให้ถามคำถามนักเรียนดังตัวอย่างต่อไปนี้ เช่น มีอะไรเกิดขึ้นในเรื่อง ทำไมนักเรียนถึงได้คิดว่ามันเกิดขึ้นได้ นักเรียนชอบตอนไหน ของเรื่องมากที่สุด ทำไมถึงชอบ
- แล้วจึงอ่านเรื่องใหม่โดยใช้ขั้นตอนที่ 2-5 ของแผนการอ่าน เลื่อนไม้ที่ใช้สอน ข้างใต้คำอย่างต่อเนื่องไม่ให้สะดุดเป็นคำๆ ขณะที่อ่าน (ถ้าเป็นหนังสือเล่ม เล็ก เมื่อครูอ่านให้นักเรียนชี้ตามในหนังสือของตัวเองและครูต้องดนักเรียนแต่ละคนว่าถูกตามที่ครูอ่านหรือไม่)
- ถามคำถามนักเรียนเกี่ยวกับตัวละครและเนื้อเรื่อง
- ทำกิจกรรมจับคู่คำ และซ่อนคำ
- ให้นักเรียนทำบทบาทสมมติ
- หมายเหตุ : ครูใช้ไม้ชี้ใต้บรรทัด โดยที่ไม่ต้องยกไม้ แต่ให้ลากไปตามที่อ่าน

กิจกรรมหลังอ่านหนังสือเล่มเล็ก

1. ตั้งคำถามทั้งปลายปิดและปลายเปิด เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านไปแล้ว
2. ให้นักเรียนเล่ากลับเรื่องที่ได้อ่านด้วยกัน
3. ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติ (ให้นักเรียน 1 คนออกมาเล่า แล้วให้อาสาสมัครมาเป็นตัวละครแสดงตามเรื่อง)
4. ให้นักเรียนเปลี่ยนตอนจบของเรื่องหรือต่อเรื่องออกไปให้จบ
5. ให้นักเรียนเปลี่ยนตัวละครบางตัวในเรื่อง
6. กิจกรรมซ่อนคำ :
   - ครูเปิดหนังสือในหน้าที่มีคำที่ครูเตรียมไว้
   - ครูอ่านประโยคที่มีคำนั้นกับนักเรียนอีกครั้งหนึ่งแล้ว
   - ถือกระดาษแผ่นเล็กปิดคำสำคัญในประโยคนั้น
   - อ่านประโยคนั้นอีก โดยให้อ่านรวมคำที่ถูกปิดไว้ด้วย แล้วถามนักเรียนว่าคำ ไหนในประโยคที่ครูปิดเอาไว้ เมื่อนักเรียนตอบแล้วจึงเปิดคำที่ซ่อน แล้วให้นัก เรียนบอกว่าคำที่ซ่อนนั้นคือคำอะไร
   - ถ้านักเรียนบอกคำผิด ให้ชี้ไปที่คำที่นักเรียนอ่านและแสดงให้เห็นว่าคำนี้ไม่ใช่ คำที่ครูปิดไว้ อ่านประโยคนั้นใหม่อีกครั้ง ใช้ไม้สอนอ่านชี้ไปที่คำที่นักเรียนกำลังอ่าน ให้นักเรียนลองพูดคำที่ครูปิดไว้ใหม่
   - ถ้าเป็นหนังสือเล่มเล็กให้ครูเขียนประโยคบนกระดานที่มีคำที่ต้องการจะซ่อนแล้วให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน (กับครู)
   - แล้วครก็ปิดคำที่ต้องการจะซ่อนแล้วให้นักเรียนอ่านใหม่แล้วถามว่า คำไหนหายไป เมื่อนักเรียนตอบแล้วจึงเปิดคำที่ซ่อน
   - ถ้านักเรียนตอบถูก เปิดคำที่ปิดไว้และกล่าวชมเชยนักเรียน และอ่านประโยคนั้นอีก
   - ทำแบบนี้กับประโยคอื่นๆ อีก 2 ประโยคที่ใช้ในกิจกรรมซ่อนคำ

กิจกรรมหลังอ่าน หนังสือเล่มเล็ก

7. กิจกรรมการจับคู่คำ :
   - ครูต้องเตรียมบัตรคำ 3-5 คำ ที่ต้องการให้นักเรียนจำได้
   - แล้วแจกให้อาสาสมัครถือไว้หนึ่งบัตรต่อหนึ่งคน ถ้าใช้หนังสือเล่มเล็กให้เขียนคำเหล่านั้นทีละคำบนกระดานแทนที่จะใช้บัตรคำ
   - ครูเปิดหนังสือในหน้าที่มีประโยคหรือข้อความในหนังสือที่มีคำตรงกับบัตรคำที่เตรียมไว้ให้อาสาสมัคร
   - ให้อ่านข้อความนั้นพร้อมกันแล้วให้อาสาสมัครเอาบัตรคำของตัวเองมาจับคู่กับคำในหนังสือและให้อาสาสมัครอ่านคำนั้นถ้าใช้หนังสือเล่มเล็กให้นักเรียนชี้ไปที่คำนั้นที่มีในหนังสือ
   - ทำเช่นนี้กับอาสาสมัคร 3-4 ชุด โดยเปิดหนังสือไปหน้าอื่นๆที่มีคำตรงกับบัตรคำที่ได้เตรียมไว้ให้ครูช่วยนักเรียนถ้านักเรียนหาไม่เจอและชมนักเรียนเมื่อนักเรียนหาพบ ทำแบบนี้กับบัตรคำทุกบัตรที่เตรียมไว้

8. แต่งประโยค : ให้ครูเขียนประโยคแล้วตัดเป็นคำ แล้วแจกบัตรคำให้นักเรียนเพื่อที่จะแต่งประโยค แล้วให้นักเรียนเรียงคำให้เป็นประโยคให้ถูกต้อง

9. วาดรูปและเขียนเรื่องเองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ความหมายและวัตถุประสงค์ของแบบเรียนอ่านเขียนภาษาไทย (แบบเรียนเชื่อมโยง)

หลักการการออกแบบหลักสูตรอ่าน-เขียนภาษาไทยจะเชื่อมโยงกับแบบเรียนอ่าน-เขียน ภาษาท้องถิ่นซึ่งเป็นภาษาแรกของนักเรียน ดังนั้นตัวอักษรและเสียงในภาษาท้องถิ่นที่ตรง กับในภาษาไทยจะอยู่ในบทต้นๆ ของแบบเรียนเด็กจะอ่านได้เลยเพียงแต่จะต้องอธิบายความหมายในภาษาไทยให้ใหม่เมื่อเป็นตัวอักษรที่เคยเรียนและเสียงเหมือนกันก็สามารถเรียนได้หลายตัวอักษรในบทเดียวกันแต่ถ้าเป็นสิ่งใหม่สำหรับนักเรียนเช่นตัวอักษรใหม่หรือตัวอักษรเหมือนกันแต่เสียงไม่เหมือนแต่ละบทก็จะแนะนำเพียงตัวอักษรเดียวเท่านั้นซึ่งเป็นไปตามหลักการการสอนของแนวทางทวิ/พหุภาษานั้นคือให้เด็กเป็นศูนย์กลางโดยดูจาก ฐานเดิมของเด็ก และให้เด็กเรียนรู้สิ่งใหม่จากสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้ว และเป็นไปทีละขั้นตาม ธรรมชาติของการเรียนรู้และของภาษา

วิธีการสอนและตัวอย่างการสอนแบบเรียนอ่านเขียนภาษาไทย (แบบเรียนเชื่อมโยง)

วิธีการจัดกิจกรรม

การเตรียมการ
(ก่อนที่จะสอนในชั้นเรียน)

- เขียนบทเรียนทั้งหมดที่มีคำหลัก การแจกลูกและกล่องตัวอักษรบนกระดาน
- เวลาเขียนต้องให้แน่ใจว่าส่วนของกิจกรรมการแจกลูกและการสร้างคำ ตัวอักษรใหม่ของบทเรียนต้องให้ตรงเป็นแนวเดียวกัน
- เขียนกล่องอักษรอยู่ใต้ส่วนของการแจกลูกและการประสมคำ

ตัวอักษรใหม่ กับ การแจกลูกประสมคำ

วัตถุประสงค์ : เพื่อแนะนำตัวอักษรกับเสียงใหม่ สามารถแจกลูกและประสมคำ โดยใช้ตัวอักษรใหม่นั้นได้

วิธีการจัดกิจกรรม

- **แนะนำตัวอักษรใหม่**
- ชี้ไปที่บท และอ่านให้นักเรียนฟังและชี้ไปที่ตัวอักษรใหม่ และบอกนักเรียนว่าวันนี้เราจะเรียนตัว.....ออกเสียงว่า.....

- **แนะนำรูปภาพ**
- ชี้ไปที่รูปภาพและถามนักเรียนว่านี่คือรูปอะไร *(ให้นักเรียนมีช่วงเวลาสั้นๆที่จะตอบสนอง แต่ไม่ให้นักเรียนพูดเกี่ยวกับรูปภาพเพราะต้องการจะเน้น สิ่งที่ต้องการสอน)* แล้วบอกนักเรียนว่าในภาษาไทยเรียกว่า.....

- **แนะนำคำหลักข้างใต้รูปภาพ อ่านคำหลัก**
- ชี้ไปที่คำหลักแล้วพูดให้นักเรียนฟังว่า ในภาษาไทยคำนี้เขียนอย่างนี้และอ่านว่า...

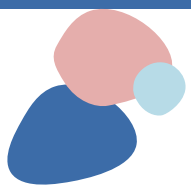
วิธีการจัดกิจกรรม

- **แนะนำวิธีการแจกลูก**
- ชี้ไปที่แถวการแจกลูก
- อ่านคำหลักให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านพร้อมกับครู
- ชี้ไปที่ตัวอักษรใหม่ที่อยู่ในคำและอ่านตัวอักษรนั้นที่เป็นส่วนของคำให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนอ่านด้วยกันกับครู เช่น ก
- ให้อ่านต่อไปในส่วนที่เล็กลงของคำที่เล็กลง
- เมื่ออ่านจนถึงตัวอักษรตัวสุดท้าย ก็อ่านเฉพาะตัวอักษรนั้นให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านพร้อมกับครู

- **แนะนำวิธีการประสมคำ**
- ชี้ไปที่แถวการประสมคำ
- อ่านตัวอักษรใหม่ให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนอ่านพร้อมกับครู
- ชี้ไปที่ส่วนของคำที่มีตัวอักษรใหม่โดยชี้ไปที่ข้างล่างตัวอักษรนั้น อ่านส่วนนั้นของคำให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนอ่านพร้อมกับครู
- อ่านจนถึงคำหลัก โดยครูอ่านให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนอ่านพร้อมกับครู

- **อ่านส่วนของคำหลักโดยใช้ขั้นตอน 2-5 ของแผนการอ่าน**

ตัวอักษรใหม่ กับ การแจกลูกประสมคำ

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนเขียนตัวอักษรใหม่ได้ถูกต้องและสวยงาม

วิธีการจัดกิจกรรม

- แสดงให้นักเรียนเห็นว่าจะเขียนตัวอักษรใหม่ในอากาศและบนมือของพวกเขาเองได้อย่างไร ส่วนนี้เฉพาะตัวอักษรใหม่ที่ไม่มีในภาษาท้องถิ่นของเด็กเท่านั้น
- ให้ครูหันหลังให้นักเรียน ให้นักเรียนสังเกตมองมือที่ครูเขียนในอากาศให้แน่ใจว่าตัวอักษรที่ครูเขียนจะใหญ่พอให้นักเรียนทุกคนสามารถเห็นว่าจะเขียนได้อย่างไร ให้นักเรียนฝึกเขียนตัวอักษรในอากาศกับครูพร้อมๆ กัน สาม ถึง สี่ ครั้ง
- ให้นักเรียนฝึกเขียนตัวอักษรใหม่ลงบนฝ่ามือหรือหลังของเพื่อน
- ให้นักเรียนฝึกเขียนตัวอักษรใหม่ลงบนกระดาษ
- ให้ครูเขียนตัวอักษรใหม่ลงบนกระดาน ให้ตัวใหญ่พอที่ทุกคนจะเห็นได้ชัดเขียนช้าๆ หลายๆครั้ง

1. นักเรียนฝึกเขียนลงบนกระดาษ
2. ให้ครเดินรอบห้องเพื่อดูนักเรียนว่าเขียนอย่างไรและให้ช่วยถ้านักเรียนมีปัญหาในการเขียน

- ให้นักเรียนฝึกเขียนคำหลักใหม่ลงบนกระดาษ
- ให้ครูเขียนคำหลักใหม่ลงบนกระดานให้ตัวใหญ่พอที่ทุกคนจะเห็นได้ชัดเขียนช้าๆ หลายๆ ครั้ง

3. นักเรียนฝึกเขียนลงบนกระดาษ
4. ให้ครูเดินรอบห้องดูนักเรียนว่าเขียนอย่างไร และให้ช่วยถ้านักเรียนมีปัญหาในการเขียน

หมายเหตุ:เนื่องจากการสอนแนวทางการใช้แบบเรียนเน้นความถูกต้องดังนั้นนักเรียนจึงต้องเขียนสวยสะอาดในเส้นการประเมินจึงต่างจากการเขียนสร้างสรรค์ซึ่งเป็นการสอนแนวการใช้เรื่องเน้นความหมาย

กล่องคำหรือกล่องอักษร

วัตถุประสงค์:

- นักเรียนได้มีโอกาสทบทวนตัวอักษรที่ได้เรียนไปแล้วในบทก่อนๆ รวมถึงตัวอักษรใหม่ที่ได้เรียนในวันนี้
- ฝึกนำตัวอักษรมาประสมให้เป็นคำที่มีความหมาย
- เพิ่มพูนพัฒนาคำศัพท์ภาษาไทยมากขึ้น

วิธีการจัดกิจกรรม

- **อ่านตัวอักษรแต่ละตัวในกล่องคำ ตามแผนการอ่าน**
- อ่านตัวอักษรในกล่องอักษรทั้งหมด จากแถวซ้ายไปขวา จากขวาไปซ้าย จากล่างขึ้นบนและจากบนลงล่าง
- ใช้ไม้ชี้สุ่มไปที่ตัวอักษรต่างๆ ให้นักเรียนอ่านตามตัวที่ชี้ ถ้าอ่านผิดให้อ่านให้ถูก เพื่อประเมินว่าเด็กอ่านได้หรือไม่
- **ให้นักเรียนหาคำหลักและคำใหม่จากกล่องอักษร**
- ให้อาสาสมัครออกมาหาตัวอักษรที่จะประสมกันเข้าเป็นคำหลักและให้นักเรียนอ่านคำที่หาได้พร้อมครู

ถามนักเรียนคนอื่นๆ ว่าคำนี้ถูกหรือไม่ ถ้าถูกให้เขียนคำหลักลงบน “ผังคำ”หรือบนกระดาษ และอ่านให้นักเรียนฟัง แล้วอ่านพร้อมกับนักเรียน ถ้าไม่ถูกให้นักเรียนคนอื่นหาคำหลักและเขียนให้ถูกต้องลงบน “ผังคำ” หรือบนกระดานดำ

- **นักเรียนสร้างคำอื่นๆ จากกล่องอักษร**

1. ให้อาสาสมัครหาคำอื่นในกล่องอักษรให้นักเรียนชี้ตัวอักษรและอ่านคำที่หาได้พร้อมบอกความหมายครูถามนักเรียนในชั้นว่าคำนี้ถูกหรือไม่ถ้าไม่ถูกให้นักเรียนคนอื่นออกมาและชี้ไปที่ตัวอักษรที่ถูกถ้าได้คำที่ไม่มีความหมายครูบอกนักเรียนว่าคำนี้ออกเสียงถูก แต่ไม่มีความหมายในภาษาไทย ให้ลองหาคำอื่น
2. เขียนคำลงบน “ผังคำ” หรือกระดานดำ

- ครูและนักเรียนอ่านคำทั้งหมดบนกระดานหรือในผังคำพร้อมกัน
- ให้นักเรียนเขียนคำทั้งหมดลงในสมุด
- ให้นักเรียนเลือกคำ *1* คำ บนกระดานมาเขียนประโยคที่มีความหมายและถูกต้อง

การแตกประโยคและการสร้างประโยค

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนรู้ว่าคำหลักนั้นเป็นส่วนหนึ่งของประโยคที่มีความหมายได้และในคำหลักนั้นมีตัวอักษรที่เรียนใหม่เป็นส่วนหนึ่งของคำด้วย

วิธีการจัดกิจกรรม

1. ครูอ่านคำสร้างใหม่ให้เด็กฟัง แล้วให้เด็กอ่านพร้อมครู
2. ครูอ่านแถวแตกประโยคเป็นแนวตั้งและแถวสร้างประโยค(เหมือนดังเช่นที่ทำกับการแจกลูกประสมคำ)
3. ครูชี้ตัวอักษรใหม่ที่ปรากฏในคำหลัก คำสร้าง และมันเป็นส่วนหนึ่งของคำและคำนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งของประโยคที่ทำให้มีความหมาย
4. ครูอ่านให้ฟัง 1 ครั้ง แล้วให้เด็กทั้งห้องอ่านพร้อมครู (ตามแผนการอ่าน)
5. เมื่อนักเรียนอ่านได้แล้วให้ครูสุ่มให้นักเรียนออกมาอ่านโดยครูสุ่มชี้ เพื่อประเมินว่าเด็กจำตัวอักษรใหม่และประสมได้
6. ครูให้อาสาสมัครออกมาชี้ให้เพื่อนอ่าน
7. ครูให้เด็กทั้งห้องอ่านพร้อมกัน แล้วถามว่าวันนี้เรียนอะไร

การแตกประโยคและการสร้างประโยค

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนรู้ว่าคำหลักนั้นเป็นส่วนหนึ่งของประโยคที่มีความหมายได้และในคำหลักนั้นมีตัวอักษรที่เรียนใหม่เป็นส่วนหนึ่งของคำด้วย

วิธีการจัดกิจกรรม

1. ครูอ่านคำสร้างใหม่ให้เด็กฟัง แล้วให้เด็กอ่านพร้อมครู
2. ครูอ่านแถวแตกประโยคเป็นแนวตั้งและแถวสร้างประโยค(เหมือนดังเช่นที่ทำกับการแจกลูกประสมคำ)
3. ครูชี้ตัวอักษรใหม่ที่ปรากฏในคำหลัก คำสร้าง และมันเป็นส่วนหนึ่งของคำและคำนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งของประโยคที่ทำให้มีความหมาย
4. ครูอ่านให้ฟัง 1 ครั้ง แล้วให้เด็กทั้งห้องอ่านพร้อมครู (ตามแผนการอ่าน)
5. เมื่อนักเรียนอ่านได้แล้วให้ครูสุ่มให้นักเรียนออกมาอ่านโดยครูสุ่มชี้ เพื่อประเมินว่าเด็กจำตัวอักษรใหม่และประสมได้
6. ครูให้อาสาสมัครออกมาชี้ให้เพื่อนอ่าน
7. ครูให้เด็กทั้งห้องอ่านพร้อมกัน แล้วถามว่าวันนี้เรียนอะไร

แบบฝึกหัด

ในแต่ละบทเรียนมีแบบฝึกหัดต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียน จำตัวอักษรใหม่ในคำ ต่างๆ ได้ เป็นการพัฒนาเพิ่มพูนคำศัพท์ต่างๆ ที่มีตัวอักษรนั้นอยู่ รวมถึงความหมายของคำศัพท์ต่างๆ ที่มีตัวอักษรนั้นในบริบทที่หลากหลาย

การเขียนตามคำบอก

ให้นักเรียนเขียนคำบอกคำหลักของวันนี้ และคำบอกหลักอีกสองถึงห้าคำของบทเรียน ก่อนโดยให้บอกทีละคำช้าๆ ให้ครูเดินไปรอบห้องในขณะที่นักเรียนเขียนเพื่อให้กำลังใจ และช่วยนักเรียน โดยเริ่มด้วย

- คำหลักตามคำบอกของครูจากบทเรียนในวันนี้ลงในสมุด
- คำหลักตามคำบอกของครูจากบทเรียนที่แล้ว
- เมื่อนักเรียนเขียนเสร็จ ให้ครูเขียนคำที่ถูกลงบนกระดานดำ ให้นักเรียนตรวจคำของตัวเองในสมุดว่ามีคำผิดหรือไม่แล้วให้คะแนนตนเอง

หมายเหตุ : ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกทุกสิ้นสัปดาห์เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนได้เรียนรู้ เข้าใจและจำได้ นอกจากคำหลักแล้วครูอาจนำคำอื่นที่นักเรียนเรียนมาตลอดสัปดาห์มา ใช้เพื่อให้นักเรียนเขียนตามคำบอกอีกด้วย เช่นคำศัพท์วิชาการ เป็นต้น

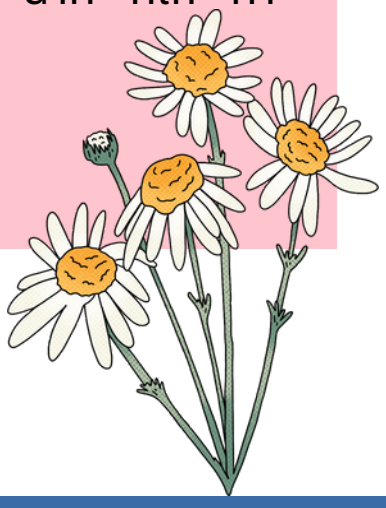
แนะนำคำศัพท์

วัตถุประสงค์ *:* เพื่อให้นักเรียนรู้จักคำศัพท์ภาษาไทย จำได้ และเข้าใจความหมายเพื่อให้ มีวงคำศัพท์เพิ่มมากขึ้น โดยเป็นคำศัพท์ที่มีตัวอักษรที่นักเรียนเรียนในแต่ละบทนั้นๆ

วิธีการจัดกิจกรรม

1. ครูทำเป็นบัตรภาพคราวละประมาณ 5-7 ภาพ และเอาภาพให้นักเรียนดู ถามนักเรียนว่ารู้จักไหม นี่เรียกว่าอะไร
2. และบอกว่า ภาษาไทยเรียกว่า “.....” ครูพูด 2-3 ครั้งช้าๆ ชัดๆ

- ให้นักเรียนพูดออกเสียงคำ เมื่อนักเรียนสามารถพูดและเข้าใจความหมายของคำแล้ว ให้นำเอาคำชุดนั้น (ประมาณครั้งละไม่เกิน 7 ภาพ) มาเล่นเกมบัตรภาพกับเรียกชื่อ
- เอาภาพคว่ำหน้าและให้นักเรียนที่ละคนหยิบภาพและเรียกชื่อภาพ อาจเริ่มจากจุดนักเรียนเป็นกลุ่ม เมื่อเห็นว่านักเรียนทำได้ ก็ให้ทำเป็นรายบุคคลจนนักเรียนเล่นได้คล่อง
- ให้นักเรียนดูแบบฝึกหัดและอ่านคำใต้ภาพตามแผนการอ่าน ถ้ามีเวลาหรือเพื่อช่วยให้นักเรียนจำได้ ให้ครูเตรียมบัตรคำที่ตรงกับบัตรภาพ แล้วนำมาให้นักเรียนเล่นเกมจับคู่บัตรภาพและบัตรคำแข่งกันเป็นทีม หรือเป็นรายบุคคล โดยเล่นบัตรภาพคำไม่เกินคราวละ 10 นาที ก็ให้ ทำกิจกรรมอื่นต่อไป

โยงคำกับภาพ

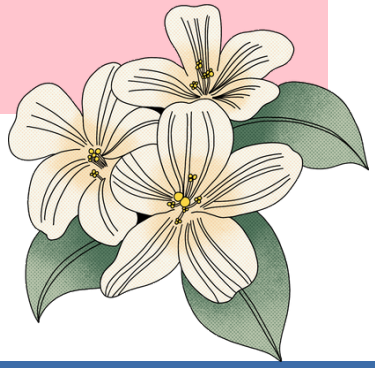
วัตถุประสงค์ *:* เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำ อ่านและเขียนได้

วิธีการจัดกิจกรรม

- **โยงคำกับภาพ : เน้นการเข้าใจความหมาย และการอ่านออกเสียงในระดับคำ**

1. ให้นักเรียนดูภาพด้วยกันและถามว่าเป็นภาพอะไรในภาษาไทย
2. ถ้านักเรียนไม่รู้จัก ให้ครูบอกว่าคำนั้นเรียกว่าอะไร
3. ให้นักเรียนอ่านพร้อมครูหรืออ่านคำศัพท์เองทั้งหมด
4. ถามนักเรียนว่ารูปแรกคืออะไร ตรงกับภาพอะไร
5. ให้นักเรียนโยงเส้นระหว่างคำศัพท์กับรูปภาพ ทำอย่างนี้ไปทีละขั้นจนเสร็จ

- เขียนคำกับภาพ/เขียนประโยคจากภาพ : เน้นการเข้าใจความหมายและการเขียนคำศัพท์อย่างถูกต้อง
- ให้นักเรียนทำไปทีละภาพ ขณะที่นักเรียนกำลังเขียนครูต้องเดินดูและช่วยเด็กที่มีปัญหา
- เลือกหรือเติมคำในประโยค : เน้นการเลือกและใช้คำศัพท์อย่างเหมาะสมและถูกต้องในประโยค

เรียงคำใหม่ให้เป็นประโยคถูกต้อง

วัตถุประสงค์ :เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้การเรียงลำดับคำในประโยคได้ถูกต้อง

วิธีการจัดกิจกรรม

1. ครูให้นักเรียนอ่านประโยคที่ให้มาในข้อแรก
2. ครูอธิบายคำที่คิดว่านักเรียนไม่เข้าใจความหมายก่อนหรืออาจถามนักเรียนว่ามีคำไหนที่ไม่เข้าใจ
3. ครูให้นักเรียนช่วยกันลองพูดเรียงประโยคด้วยกันใหม่จนได้ประโยคที่ถูกต้อง
4. ครูอ่านประโยคให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนทุกคนเขียนลงไปในสมุดของตัวเอง ในระหว่างนี้ให้ครูเดินดูนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อจะได้ช่วยเหลือได้ถ้านักเรียนต้องการความช่วยเหลือ
5. เมื่อนักเรียนเขียนเสร็จก็ให้นักเรียนอ่านข้อต่อไปและทำแบบเดิมกันนี้ตามขั้นตอนข้างต้นจนจบทุกข้อ ถ้านักเรียนชินกับการทำแบบฝึกหัดนี้และเข้าใจวิธีนี้ ต่อไปอาจทำด้วยกันประมาณ 2-3 ข้อแล้วให้นักเรียนทำเองพร้อมกันในห้องอีก 2 ข้อและที่เหลือให้เอากลับไปทำเป็นการบ้าน

แบบฝึกอ่านออกเสียง

วัตถุประสงค์

- **เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ที่มีตัวอักษรใหม่ในประโยคต่างๆ**
- **เรียนรู้คำใหม่ๆ *(ที่มีตัวอักษรใหม่)* ในบริบทที่หลากหลาย**
- **เข้าใจและรู้ความหมายภาษาไทยได้ดี**
- **เป็นการฝึกทักษะการอ่าน**

วิธีการจัดกิจกรรม

1. ครูให้นักเรียนอ่านพร้อมกันทีละข้ออธิบายคำศัพท์ที่ยากให้นักเรียนเข้าใจก่อน ให้นักเรียนอ่านใหม่โดยสุ่มเลือกทีละคนหรือทีละกลุ่ม
2. ทำแบบนี้ไปทีละข้อโดยอาจเลือกให้นักเรียนทำท่าทางประกอบเพื่อสื่อความหมายข้อนั้น ถ้าหากว่าข้อความนั้นๆสื่อเป็นภาษาท่าทางได้ง่าย
3. เมื่อทำเสร็จครบทุกข้อแล้วให้นักเรียนอ่านใหม่หมดทุกข้อ

ข้อสังเกต

- หัวใจของการทำแบบฝึกหัดเพื่อฝึกทักษะการเรียนรู้ให้นักเรียนนั้น ครูผู้สอนต้องอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟังช้าๆชัดๆแต่เป็นธรรมชาติและต้องดูว่านักเรียนเข้าใจความหมายทุกคำหรือไม่ถ้านักเรียนไม่เข้าใจต้องเป็นความรับผิดชอบของผู้สอนที่จะต้องอธิบายให้นักเรียนเข้าใจความหมาย
- การอธิบายความหมายอาจทำได้หลายแบบ เช่น การใช้ภาพ การแสดงท่าทางและสีหน้า การนำคำประกอบกับคำอื่นเป็นวลีหรือการนำคำไปแต่งประโยคสั้นๆ ง่ายๆ เพื่อให้เข้าใจ หรือการให้นักเรียนบอกความหมายเป็นภาษาท้องถิ่นของนักเรียนเอง